

VETLLA DE SANTA MARIA DE MONTSERRAT
Homilia de Mons. Francesc Pardo, bisbe de Girona
26 d'abril de 2018

Benvolguts arquebisbe i bisbes, pare Abat i comunitat benedictina, preveres, diaques, escolans, autoritats.

Estimats joves, germans i germanes.

Celebrem la vetlla de Santa Maria, i per això hem pujat a casa de la nostra Mare de Montserrat. Els fills i germans ens trobem amb Jesucrist, el nostre germà gran, aquí a casa de la Mare, per felicitar-la, per agrair-li els favors rebuts, per demanar-li la seva protecció maternal i per comunicar-li, com a fills, allò que ens preocupa però també allò que ens omple de goig. Experimentem el seu favor des d'aquell moment suprem que Jesús, abans de morir, ens la va donar com a mare i li va encomanar que ens cuidés com a fills.

Durant aquests mesos hem viscut i viurem alguns fets importants: hem celebrat la Jornada Mundial de la Joventut d'enguany com a preparació de la internacional del proper any a Panamá. Celebrarem l'Aplec de l'Esperit a Catalunya, i viurem el Sínode de Bisbes sobre la joventut a tota l'Església. Per aquest motiu m'han demanat que presideixi aquesta vetlla, perquè fa temps que acompanyo els qui treballen en la Pastoral de joventut de les diòcesis de Catalunya.

M'adreço a tots germans i germanes, però molt especialment als joves que, com cada any, sentiu que aquesta és la vostra vetlla.

El lema de la Jornada Mundial d'enguany, que hem celebrat per Rams a cada diòcesi, recorda les primeres paraules de l'arcàngel Gabriel en l'anunciació: «No tinguis por Maria, Déu t'ha concedit el seu favor».

Hem escoltat el profeta Sofonies: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans; el Senyor el teu Déu, el tens a dintre com a salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig».

Ens conforta escoltar aquestes paraules perquè sovint els reptes que vivim com a cristians provoquen desànim i desencís.

Déu va escollir Maria com a mare del seu Fill perquè ens acompanyi amb el seu exemple i la seva intercessió.

També la veu de Déu s'adreça a cadascú: no tinguis por, Déu t'ha concedit el seu favor. Maria avui ens ho recorda.

Déu ens ha concedit el seu favor. No tinguem por!

L'Aplec és la trobada dels joves cristians de l'Església a casa nostra, que tenen ganes de compartir allò que més profundament els uneix: la fe. Aquesta trobada, a més, es fa en una diada molt significativa: la Pentecosta, la festa de l'Esperit Sant, que ens dona la fe i la força per viure-la amb joia i transmetre-la.

Per què l'Aplec, i què s'hi farà?

L'Aplec és una mostra que es pot ser jove i cristià avui, i que sou molts els qui ho viviu amb goig i sentit de festa. Sovint, en les diverses comunitats i moviments, pot semblar que són pocs els joves. Per això, participar en l'Aplec engresca els joves mateixos fent més ferma la seva fe i el sentit de comunió i pertinença a l'Església.

L'Aplec és una gran oportunitat perquè també s'iniciïn processos d'acostament a Jesús entre aquells que dubten, que cerquen, perquè visquin experiències que els ajudaran a avançar en el seu creixement com a cristians.

«Crist és la vida» és el lema de l'Aplec. El riu Ebre vertebrava i dona vida a les comarques. Així mateix, es desitja mostrar que Jesucrist ha de vertebrar i donar vida als joves de les nostres diòcesis.

Quatre grans eixos per viure i reflexionar-hi: on eixugar la teva set? Cap on et crida Jesús? I la força de l'Esperit Sant i el baptisme entesos com a compromís de seguir Jesús!

Tot jove, com tota persona, té set de felicitat i d'una vida amb sentit, i el món està ple de fonts o pous on beure. Però quina és la veritable aigua que eixuga la set?

La vocació és el discerniment per descobrir quina és la missió en la vida que proposa Jesús a cada jove.

El baptisme, amb la renovació de les promeses, manifestarà la voluntat de seguir Jesús.

La celebració de l'Eucaristia, el concert de lloança de la nit, les activitats de reflexió i la renovació de les promeses baptismals faran possible que els joves experimenteu la presència de l'Esperit.

Què significa per a l'Església acompanyar els joves a acollir la crida a viure l'alegria de l'Evangelí, sobretot en un temps marcat per la incertesa, per la inseguretat, pel pensament fràgil?

Per respondre a això, l'Església vol reflexionar sobre com acompanyar els joves perquè reconeixin i acullin la crida a l'amor i a la vida en plenitud, i també vol demanar als joves mateixos que l'ajudin a descobrir com es pot anunciar avui la Bona Nova.

Joves: l'Església, a través vostre, vol escoltar la veu del Senyor, distingir els signes dels temps que l'Esperit assenyala, escoltar les vostres aspiracions per entreveure el món d'avui, del demà i els camins que ha d'esbossar.

Aquests camins es poden resumir en l'expressió de l'Apocalipsi: viure, treballar i esperar el «cel nou i la terra nova» per eixugar les llàgrimes i lluitar contra la mort i els seus aliats.

Des d'aquesta decisió se'ns proposa a tots –i especialment a les comunitats cristianes, als pares i familiars, als pastors, als mestres i a la resta d'educadors– caminar amb els joves, passar temps amb ells, escoltar les seves alegries, esperances, tristeses i angixes, per testimoniar i oferir la proposta de Jesús.

➤ **Maria, la noia del sí a Déu.**

A Maria se li va confiar una missió transcendental i digué que sí. Vosaltres, joves, teniu força, travesseu una fase de la vida en què sens dubte no falten les energies ni la generositat. Estigueu atents a descobrir el que Déu us demana aquí i ara. Tingueu valor per dir «sí», per abraçar la crida de Déu; tingueu valor per viure la fe sense amagar-la ni rebaixar-la. La força per estar disponible ve de la convicció que la gràcia de Déu també està amb nosaltres.

Tanmateix, a tots ens cal estar atents al que Déu ens demana a cadascun en aquest moment de la nostra vida, i per això hem d'estar disponibles per respondre-hi amb generositat.

➤ **Maria, la noia del servei, portant Jesús**

Maria, un cop ha estat visitada per Déu, es disposa a visitar la seva cosina per ajudar-la i servir-la en el seu estat. Ella comença un llarg i difícil camí per anar a trobar la seva parenta i ajudar-la. Porta en el seu si a Jesús. Isabel i l'infant noten la presència del Senyor.

Visquem la pròpia vida en actitud de servei. L'amor als altres es manifesta en la normalitat de molts serveis a les persones que fan camí amb nosaltres. Si estem amb Jesús i ell està amb nosaltres, els qui servim i ajudem experimentaran també la seva presència.

El sí a Déu també ens demana el sí a la disponibilitat per servir les persones, a cada persona. Però també som un poble. Què ens demana el servei a Catalunya?

- Preguar molt intensament al Senyor de la Pau i de la Justícia.
- El respecte a la dignitat de la persona, de tota persona, als seus drets, al seu pensament, a les seves decisions, tot i que siguin diferents de les nostres. Tots som fills de Déu.
- En aquests moments estem convidats a esdevenir constructors de reconciliació, de pau i de convivència, amb molta serenitat. En situacions de conflictes i de tensions, el perill és tergiversar la veritat, convertir en enemics els qui són diferents, limitar la llibertat i altres drets. Cal esdevenir factors de convivència, sense renunciar a les legítimes aspiracions, però emmarcant-les en la negociació, perquè els conflictes se superen amb acords, siguin a curt o a llarg termini.

➤ **Maria, la noia de la felicitat**

Feliç tu que has cregut. Allò que el Senyor t'ha fet saber es complirà.

Hi ha una benaurança sovint oblidada, la benaurança de la fe. Maria és feliç perquè ha cregut. I nosaltres? Vivim sincerament la joia de la fe?

En alguns moments sento enveja dels afeccionats als clubs esportius perquè senten els colors. Sentim nosaltres els colors de la vida cristiana? Quina sort, ser cristià!

Avui, sobretot, contemplem l'amor de Maria: un amor atent, dinàmic i concret. Un amor completament projectat cap al do de si mateixa. Deixem-nos contagiar per l'exemple de Maria i viurem estimant Déu i les persones amb qui compartim la vida diària. És un amor que és dedicació, especialment cap als més febles i necessitats, i que ens transforma i ens omple d'alegria.